

DE GESCHIEDEN VAN KFCT

DOOR: SAM VAN CLEMEN

KFC Turnhout ging in 1912 van start als T. Sport. De club kreeg van de Voetbalbond stamnummer 148 en startte in 1912-1913 in de provinciale voetbalcompetitie. Tijdens de Eerste Wereldoorlog werden enkel vriendschappelijke wedstrijden gespeeld. Na de oorlog gingen ook de voetbalcompetities van de Voetbalbond weer van start, het sein voor het ontstaan van Turnhout Sport om ook weer in competitie uit te komen. Op 3 januari 1921 besloot men om de naam te veranderen: Turnhout Sport werd omgedoopt tot Football Club Turnhout. Vele Belgische clubs kozen toen immers een Engelse naam, omdat Engeland de bakermat van het voetbal is. Op 3 juni 1921 werd de Voetbalbond weten dat de herinschrijving van Turnhout aanvaard werd. In 1952 kreeg de club het predikaat 'koninklijk'. Vanaf het begin was het veld aan de Gierledreef de thuishaven. In 1948 kon de club een gemoderniseerd stadion met een prachtige tribune worden ingehuldigd.

Tot het einde van de jaren '30 kende de club een eerste periode van grote bloei. In 1925 werd de club het eerst kampioen gespeeld. Bovendien bleef het elftal vanaf dat seizoen met Swat Engels een buitengewoon getalenteerd doelman. De club ging uitgroeien tot een ware clublegende. Naar intussen een straat vernoemd. Dankzij de club werd in het seizoen 1925-1926 van een nieuwe nationale afdeling, ere-afdeling, ging Turnhout aan het einde van dat seizoen over naar de nationale afdeling om tot op vandaag nooit meer terug te keren naar de provinciale reeksen. In 1932 speelde Turnhout voor het eerst in de hoogste afdeling, maar eindigde dat seizoen laatste. In 1936-1937 volgde een tweede seizoen in de hoogste reeks, maar opnieuw eindigde de club laatste. Vanaf 1951 tot 1958 speelde de club in derde klasse.

In 1959 begon dankzij o.a. Luc Weygers en Swat Persegael, een nieuwe sterke periode, met de vijf beste jaren uit de clubgeschiedenis. Dankzij twee promoties kwam de club in 1963-1964 voor de derde maal in haar bestaan uit in de hoogste afdeling. Het lukte om het behoud te verzekeren, maar een geval van omkoping zorgde ervoor dat de club verplicht moest degraderen. In 1966 volgde zelfs een degradatie naar derde, maar hierna wist KFCT zich goed te herpakken.

Vanaf 1968 tot 1977 speelde de club in tweede. Na een nieuwe degradatie volgde een lange periode in derde klasse waarbij elk jaar tevergeefs werd geprobeerd om de promotie af te dwingen. Pas dankzij de betreurde Luc De Rijck werd in 1990 de poort naar tweede opnieuw ingebeukt. Het lukte de club zelfs om meerdere keren de eindronde voor promotie naar eerste klasse te spelen. Door licentieperikelen zakte men in 2001 echter naar vierde. Nieuwe promoties volgden en in 2010

werd voor het laatst in tweede klasse gespeeld. Het Villapark werd intussen verruild voor het stadion in het Stadspark. De naam van de club veranderde in KV Turnhout.

Het volgende seizoen wilde KV Turnhout met een eerste B-elftal in competitie treden, wat echter niet mogelijk was volgens de bondsreglementen. In 2011 richtte men daarom satellietclub FC Turnhout (stamnummer 9563) op, dat in de laagste provinciale reeksen van start zou gaan. De volgende seizoenen ging KV Turnhout volledig ten onder, terwijl FCT drie keer op rij wist te promoveren. In 2015 smolten de beide clubs samen tot KFC Turnhout, dat in 2015-2016 debuteert in vierde klasse.

Tot het einde van de jaren '30 kende de club een eerste periode van grote bloei. In 1925 werd voor het eerst kampioen gespeeld.

In 1959 begon dankzij o.a. Luc Weygers en Swat Persegael een nieuwe sterke periode, met de vijf beste jaren uit de clubgeschiedenis.

5 JAARGANG — N° 15 — 12 MEI 1926

Hollandsche Tijdschrift

BLAUW - WIT

Officieel Orgaan van Kon. F.C. TURNHOUT

Redactie - Oudestraat 22, Turnhout, Tel. 494

Wolven en Publiciteit - Louis Niereb, Turnhout 24 - Turnhout - Tel. 1964

DE GOUDEN 500 op de Blauw Witte Vlag.

Het een en niet moeilijk vallen aan de lippen van Vic Struycken, de voetballer van de eerste, tweede en derde klasse van 'Blauw Wit' te zijnen. We zouden kunnen zeggen dat vijf jaargangen naar een deernisvolke herinnering te danken zijn. Het een een volkomen van hart te danken. Om dat de Vic en al, voetballer de die naam een persoonlijk te naar een hart. Maar welke hart, Geert in zijn eerzucht en lechtkindheid te de Vic eerzucht en lechtkindheid te zijn, geest. Het hart en vol te de Vic verzoekt aan zijn club F.C. Turnhout, waarvan hij is verzoekt. Maar waarom is F.C. Turnhout niet hart en niet omkocht aan haar dienaar Vic Struycken met zijn zij verzoekt is.

Als knaap van ongeveer 16 jaar oud heeft de Vic de eerste steen op de bouwgrond van F.C. Turnhout. Naarlijk ontdekte hij, onder de aarde, 18 jaar lang, in deze tijd daar voor een het monumentale gebouwen van zijn vaderland en zijn leghaven. Aan de voorgevel van de Blauw Witte Vlag, heeft met de gouden symbolische en sterren, 1926. Dit een niet het eind te Vic, dit monumentale gebouwen of van F.C. Turnhout. Met ontzucht ontwaart F.C. Turnhout de monumentale gebouwen. Om het dankbaarheid omdat het een niet te schitterend kapitaal verzoeken van een ruime, trouwloze en chelische. In ook met diezelfde omdat het een kapitaal verzoeken van een lechtkind. Levensvat de Vic Struycken als een eerste steen van zijn club voetballer. Levensvat die niet de steuning van F.C. Turnhout door de personen van haar meest representatieve leden, de kapitein, de voorzitter en haar goede naam bij de voetballers en haar organisatie.

Vic Struycken is vele acties gedaan om voetbal te versen. Uitsen, Boon en Uitsen en de gijzaren van Geert van Struycken naar zijn leghaven. (Bovendien, algemeen door de Geert van Struycken)

